

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

№ 11. | WARSZAWA, DNIA 19 CZERWCA 1920 r. | Rok II.

TREŚĆ: 128. Rozporządzenie Ministra P. i T. w sprawie oszczędności w używaniu papieru. 129. Rozporządzenie Ministra P. i T. o opłatach stemplowych od umów służbowych z agentami pocztowymi. 130. Instrukcja o ewidencji i utrzymaniu wozów i wózków taboru pocztowego. 131. Granice prywatnego ruchu telefonicznego międzymiastowego. 132. Opłata telegramów przetelegrafowanych z przewodów wojskowych na państwowe. 133. Podwyższenie kwoty pobrania do 2000 marek. 134. Zmiany w ekwiwalentach taks między-narodowych. Wykaz urzędów pocztowych na obszarze wolnego miasta Gdańska. Wiadomości osobowe. Składki. Ogłoszenia.

128.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Tel. z dn. 21 maja 1920 r. Nr. 3144/Pr. w sprawie
oszczędności w używaniu papieru.

Krytyczny stan produkcji wogóle i trudności w zaopatrywaniu całego państwa w papier pociąga za sobą zaprowadzenie jak najdalej idących ograniczeń w użyciu papieru.

W tym celu wydaje się następujące zarządzenie:

1. Referaty należy sporządzać o ile możliwości na wpływach, t. j. na pismach nadchodzących.

2. Przy załatwianiu spraw wymagających kilku ekspedycji, nie należy dla każdej odpowiedzi używać nowego arkusza referatowego, lecz pisać je na tym samym arkuszu referatowym niezależnie od ilości ekspedycji.

3. Należy stosować t. zw. „załatwianie odręczne”, t. j. na samym wpływie, o ile nie zachodzi potrzeba przechowania oryginalnego aktu w archiwum (registraturze).

4. Należy bezwzględnie ograniczyć ewentualnie zaniechać sporządzania odpisów pism, jeśli treść tychże można podać w sprawozdaniu względnie w referacie, a nie zachodzi konieczna potrzeba przedstawienia oryginału.

5. Druki pozostałe po okupantach należy zużyć na referaty, pisząc na stronie nie posiadającej druku.

6. Wszelkie pisma o treści krótkiej należy sporządzać tylko na kartkach bloczkowych.

7. Wszystkie pisma odchodzące mogą tylko wtedy składać się z dwóch kartek, jeśli pierwsza kartka zapisana została po obu stronach.

8. Sprawozdania, raporty, protokoły, wyciągi i t. d. należy o ile możliwości pisać wiersz po wierszu t. j. tylko na jeden odstęp.

9. Należy stosować o ile możliwości system listów t. zw. „kopertowych” t. j. z zastosowaniem adresu na odwrotnej niezapisanej stronie odpowiednio złożonego arkusza, a to celem zaoszczędzenia kopert. Wyjątek stanowią pisma „tajne” i „poufne”, które należy przysyłać w kopertach.

10. Wszystkie koperty pism wpływających, co do których minął wymagany okres przechowania, należy powtórnie zużytkować po odwróceniu.

11. Pisma kierowane do jednej i tej samej władzy lub urzędu należy wkładać do jednej koperty, wypisując na niej numery pism znajdujących się w kopercie.

12. Celem uniknięcia ponownego przepisywania czystopisów na maszynie, należy skierowywać do kancelarii maszyn tylko definitywnie już aprobowane rękopisy przez odnośnego aprobanta (szefa sekcji, naczelnika wydziału etc.).

13. Na czystopisy używać papieru t. zw. słomkowego lub konceptowego niefarbowanego, a nawet drukowego matowego, na okólniki i odpisy papieru drukowego matowego. Na referaty (bruljony) używać należy papieru konceptowego niefarbowanego, na koperty zaś szarego pakunkowego wzgl. słomkowego ewent. starych druków, o ile druga strona jest czystą— albo jeśli druk jest drobny i wyrazistość adresu na tem nie ucierpi.

Rozporządzenie niniejsze, którego ściśle przestrzegać należy, obowiązuje natychmiast.

Minister *L. Tołłoczko*.

129.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 czerwca 1920 r. Nr. 17907/1321/II w przedmiocie opłat stemplowych od umów służbowych z agentami pocztowymi.

Art. 1. Umowy, zawierane w myśl rozporządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 30 października 1919 roku Nr. 16226/343/II. (Przepisy służbowe dla agencji pocztowych) przez Dyрекcję poczt i telegrafów z agentami pocztowymi są z istoty swej umowami o najem usług i podlegają następującej opłacie stemplowej:

- a) na obszarze b. okupacji niemieckiej — $\frac{1}{4}\%$ od sumy rocznego wynagrodzenia (poz. 27 taryfy stemplowej, dołączonej do rozporządzenia b. Gub. war. z 19-VII 1916 r. Dz. rozp. Nr. 40 i par. 4 powołanego rozporządzenia).
- b) na obszarze b. okupacji austr.-węg. — opłacie aktowej wyższej normy w wysokości $\frac{1}{2}\%$ (art. 50 p. 1a i 51 p. 1 rosyjskiej ustawy stemplowej z 1903 r. i art. I i II par. 10 p. 2 rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce z 27/8 1918, Dz. rozp. część XVI).

Przytem, w myśl art. 34 ros. ust. stempl. z roku 1903 oraz noweli z 16/12 1914 r. (Zb. Pr. i rozp. z r. 1914, Nr. 366, za podstawę wy-

miaru przyjmuje się również roczne wynagrodzenie, a przypadająca od takiej umowy opłata stemplowa winna być uiszczana co rok za cały czas trwania umowy w początku każdego roku.

- c) na obszarze b. zaboru austriackiego — należytości według skali III od trzykrotnego iloczynu wyżej wymienionego rocznego wynagrodzenia, a to w myśl poz. taryfy 40, a ust. z 13/12 1862 r. L. 89, Dz. u. p., oraz par. 16 lit. o ustawy z 9/2 1850 r. Dz. u. p. Nr. 50.
- d) na obszarze ziem wschodnich — $\frac{1}{2}\%$ od rocznej sumy umowy, na zasadzie art. 2 poz. 1 rozp. Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 23 paźdź. 1919 r. (Dz. urz. Zarz. Cyw. Z. W. Nr. 26 ex 1919 poz. 273).

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia powierza się Dyrekcjom poczt i telegrafów, na podstawie rozporządzenia, wydane przez Ministerstwo dla byłej dzielnicy pruskiej.

kie-
rus-

kiej.

Minister *L. Tołłoczko.*

Minister *L. Tołłoczko.*

Art. 1. E w i d e n c j a.

130.

Cały tabor wozowy: furgony, wozy, wózki ręczne, uprząż, szczotki, zgrzebla, drabiny, kubły i t. p. przedmioty będące własnością skarbu pocztowego, tak nabyte jak i pozostale po okupantach, podlegają obowiązkowej ewidencji.

Ewidencja polega na wpisywaniu do inwentarza każdego przedmiotu, z podaniem cech charakterystycznych (patrz Dziennik urzędowy Min. poczt. i Tel. Nr. 1 z r. 1920), co do wozu: typ, numer, opis, dodatkowe części; co do uprząży: z jakiego materiału i szczegółowy podział na części jako to: chomonto, lejce, uzdeczki i t. p. ilości, ceny i daty nabycia, lub utrzymania.

Niewpisanie do inwentarza przedmiotu wartości ponad 5 mk. jest niedopuszczalne, za co naczelnicy urzędów są osobiście odpowiedzialni.

Przedmioty zniszczone i niezdatne do dalszego użytku, mogą być wypisane na rozchód tylko za specjalnem pozwoleniem Dyrekcji.

Instrukcja o ewidencji i utrzymaniu wozów i wózków pocztowych.

Art. 2. Typy wózków ręcznych i wozów ustalone przez ministerstwo poczt i telegrafów.

Wszystkie wozy i wózki lakierowane zewnątrz na kolor rdzawo-czerwony; wewnątrz na kolor popielaty, a obwódki zewnętrzne na kolor oliwkowo-zielony.

Na bokach wozów umieszczone godło Państwa z emblematami pocztowymi, a mianowicie: w czerwonym polu prostokątnem, 10 cm. długości, 7 cm. szerokości, orzeł biały, ze skrzydłami wzniesionymi w górę, ze złotymi szponami, koroną i dziobem. Głowa orla zwrócona w jego prawą stronę.

Rodzaj.	Przeznaczenie	Siła po- ciągowa	Opis względnie dawna nazwa danego typu	Nowa nazwa typu	W Y M I A R Y			Siła nośna w kg.	Części dodane do wozu.
					Długość	Szerokość	Wysokość		
Wózki ręczne.	Do przewożenia prze- sylek między ambulan- sem i urzędem stacyj- nym, urzędem pocztow- ym, lub między wy- działami urzędu, gdzie warunki tego wymagają.	—	Dwukołowe wózki ręcz- ne drewniane mniejsze i większe z wiekiem lub bez wieka.	A. 1.	100	70	65	150	—
				A. 2.	130	90	60	200	—
			Trzykołowe peronowe (bagażowe) żelazne.	B.	158	100	65	700	—
Wozy stosowane do zaprzęgu 1—2 konnego.	Do zbierania listów ze skrzynek.	1 koń	II	C.	bez kozła 100 z kozłem 215	98	w środku 50 boczna 42	300	Hamulec ręczny, 1 la- tarnia, para ogłobli, 1 orczyk i klucz do drzwi i muter.
		1 lub 2 konie	III	D. 1.	323	135	155	1500	Hamulec ręczny, far- tuch, skórzany na koź- le, 1 latarnia, 1 dyszel 2 orczyki, podwójne klu- cze do drzwi i maga- zynu i klucz do muter.
	Do przewożenia poczty między urzędami i dworcami	1 lub 2 konie	IV	D. 2.	170	100	70	700	Hamulec, 1 latarnia, 1 dyszel, para ogłobli, 3 orczyki, podwójne klu- cze do drzwi i klucz do muter.
	Do rozwożenia paczek adresatom do domu.	1 lub 2 konie	I	E.	207	105	z przodu 103 z tyłu 158	800	jak typ IV D. 2.

Na wzorach i szczegółowych opisach wozów pocztowych przesłanych Dyrekcjom i Głównemu Magazynowi Ministerstwa Poczt i Telegrafów do wiadomości, należy nazwy typów zmienić zgodnie z art. 2.

Art. 3. Park wozowy pozostały po okupantach.

Poleca się Dyrekcjom zarządzić, aby we wszystkich wozach pocztowych, furgonach, wózkach ręcznych, i t. p. nieustalonych typów, tak nabytych jak i pozostałych po okupantach, o ile nie zabezpieczają należycie korespondencji wartościowej dorobiono skrzynki zamykane na klucz i przymocowano je do dna wozów.

Ponadto Dyrekcje zarządzają pomalowanie wozów i wózków ręcznych na ustalony kolor rdzawo-czerwony.

Wozy pocztowe dostarczone przez Główny Magazyn Ministerstwa Poczt i Telegrafów zaopatrzone są z reguły numerami.

Wozy pozostałe po okupantach, lub nabyte prywatnie, muszą być dodatkowo opatrzone numerami, które poda Ministerstwo Poczt i Telegrafów. W tym celu mają Dyrekcje sporządzić zestawienie tych wozów i wykazy nadesłać Ministerstwu celem ustalenia numeracji.

Dopiero po otrzymaniu numeracji zarządzają Dyrekcje oznaczenie wozów.

Art. 4. Konserwacja wozów pocztowych.

Naczelnicy urzędów, względnie pod ich osobistą odpowiedzialnością wyznaczeni do tego funkcjonariusze pocztowi, dbać mają o należyte utrzymanie taboru pocztowego, a w szczególności dopilnować, aby wozy pocztowe we właściwym czasie były należycie myte, oraz przed każdą jazdą smarowane.

Do wozów z hermetycznymi buksami, można używać smaru bardziej płynnego, do pozostałych smaru gęstego.

Nadto dbać należy, aby nie przeładowywano wozów ponad siłę nośną danego wozu.

Uprząż ma być utrzymana w należytej czystości, przytem od czasu do czasu, w miarę potrzeby, smarowania dziegiem.

Wszystkie choćby najdrobniejsze uszkodzenia wozów muszą być natychmiast przez fachowego rzemieślnika naprawione, aby zapobiedz w czas większemu zniszczeniu wozów, co może narazić Skarb Państwa na niepotrzebnie na znacznie większe koszty.

Dla zapobieżenia kradzieżom i psuciu się wozów pod wpływem czynników atmosferycznych należy je trzymać w zamkniętych wozowniach, lub szopach.

Dla stałego nadzoru i wykonania robót wskazanych w danym artykule stosownie do rozporządzenia Dyrekcji wyznacza się w Urzędach posiadających większy tabor specjalnych (jednego do dwóch) robotników-dozorców, zaś w urzędach posiadających mniejszy tabor (1—2 wozy) stanowi to obowiązek woźnicy, jednak zawsze pod osobistą kontrolą naczelników urzędów.

Art. 5. Remont parku wozowego.

W miejscowościach, w których stacjonowana jest większa ilość wozów pocztowych, mają Dyrekcje, o ile to tylko w danych warunkach okaże się możliwe, zakontraktować stałych rzemieślników (kowala, stelmach,

Wzór.

RACHUNEK

Urzędu

za kwartał (2)

1920 r.

Na nabyty lub otrzymany i zużyty materiał wozowy.

P R Z Y C H Ó D								R O Z C H Ó D										
Data nabycia	Imię i nazwisko dostawcy	Smar		Dziegieć		Świece		i t. d.	Data wydania	Komu wydano	Smar		Dziegieć		Świece		i t. d.	
		kg.	Suma mk. f.	kg.	Suma mk. f.	kg.	Suma mk. f.				kg.	Suma mk. f.	kg.	Suma mk. f.	kg.	Suma mk. f.		
Pozostała reszta z poprzedniego kwartału (1)																		
W bieżącym kwartale (2) otrzymano lub zakupiono.																		
Razem z tego zużyto w obecnym (2) kwartale.																		
Pozostaje reszta na następny kwartał (3)																		
									Razem									
(Podpisy Kierownika Urzędu i Komisji)																		

(Podpisy Kierownika Urzędu i Komisji)

lakiernika i t. p.), którzy po cenach z góry ugodzonych, na każde wezwanie obowiązani byłiby natychmiast uskutecznić naprawy.

Równocześnie upoważnia się Dyрекcję do zarządzenia wszelkich niezbędnych przeróbek, napraw, lub nabycia nowych części taboru kosztem do 5000 (pięć tysięcy) marek.

Kosztorysy na naprawy przenoszące kwotę 5000 marek, należy przedstawiać Ministerstwu Poczt i Telegrafów do zatwierdzenia.

Art. 6. Zapotrzebowania.

W razie niezbędnej potrzeby powiększenia taboru wozowego, lub formowania nowego, Dyрекcje przedstawiają wnioski umotywowane do decyzji Ministerstwa.

Materiały wozowe, podrzędne jako to: smar, dziegieć, świece, i t. p. pobierać mogą urzędy za pośrednictwem Dyрекcji z Głównego Magazynu Ministerstwa Poczt i Tel., lub też zakupywać na miejscu stosownie do uznania Dyрекcji, jeśli względy ekonomiczne wskażą ten sposób jako korzystniejszy.

Dyrekcje pocztowe, które będą reflektowały na pobór materiałów za pośrednictwem Głównego Magazynu M. P. i T. mają w czas zgłosić odnośne zapotrzebowanie, aby Główny Magazyn M. P. i T. mógł odpowiednio zaopatrzyć swój magazyn.

Art. 7. Kontrola.

Naczelnicy urzędów obowiązani są w miarę otrzymania, lub zakupu materiałów podrzędnych (art. 6) wpisywać je na przychód, według niżej podanego wzoru i wpisywać na rozchód w miarę wydawania ich woźnicom.

Ponadto należy mieć baczenie nad wydaniami materiałami woźnicom, czy użyto je do celów właściwych.

Wykazy te co kwartał mają urzędy przysyłać Dyрекcji do kontroli.

Wszystkie za zezwoleniem Dyрекcji uskuteczniane w urzędach naprawy taboru, nabywanie materiałów wozowych i t. p. winny być każdorazowo sprawdzane i zaświadczone przez komisję wyznaczoną przez naczelników urzędów.

(Rozp. Min. P. i Tel. Nr. 4809/872/XIV z 31 maja 1920).

131.

Naczelné Dowództwo W. P. pismem z dn. 25 b. m. Nr. 4316/Łącz. oznaczyło nową granicę prywatnego ruchu telefonicznego międzymiastowego, która będzie obowiązywać od dn. 1 czerwca 1920 r.

**Granice prywatnego
ruchu telefonicznego
międzymiastowego.**

Granica ta biegnie począwszy od widel Wisły i Nogatu w kierunku południowym wzdłuż granicy obszaru plebiscytowego do Grajewa, skąd na północny wschód przez Augustów a następnie przez miejscowości: Raczki, Suwałki, Sejny, Skidel, Słonim, Bityń, Janów, Pniewo, Stare Czerwiszcze, Włodzimierzec, Kołki, Łuck, Dubno, Krzemieniec, Zbaraż, Skalat, Husiatyn, Skala, Borszczów, Zaleszczyki, od Zaleszczyk na południe i wzdłuż granicy polsko-rumuńskiej, następnie na zachód po dawnej granicy węgierskiej, a dalej wzdłuż zachodniej granicy Rzeczypospolitej Polskiej aż do Bałtyku.

Prywatny ruch telefoniczny międzymiastowy z wolnem miastem Gdańskiem a Polską, w myśl art. 51 tymczasowej umowy z w. m. Gdańskiem, ma odbywać się obustronnie bez ograniczeń.

Po za wyżej określoną granicą (miejscowości), biorąc kierunek decentryczny od Warszawy, prywatny ruch telefoniczny międzymiastowy nie może być narazie dopuszczony.

W rozmowach telefonicznych można używać prócz języka polskiego także języków: francuskiego, włoskiego, angielskiego i niemieckiego, zaś na obszarach Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich, Zarządu Cywilnego Ziem Wołynia, Frontu Podolskiego oraz b. Galicji Wschodniej—języków: rusińskiego i białoruskiego.

Z wejściem w życie niniejszego zarządzenia przestaje obowiązywać dawna granica prywatnego ruchu telefonicznego, oraz jakiegokolwiek sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Poleca się przeto wszystkim urzędom niezwłocznie wprowadzić w życie ruch telefoniczny prywatny w wyżej określonych nowych granicach, ściśle przestrzegając bezwzględne pierwszeństwo rozmów telefonicznych władz wojskowych, które wobec działań wojennych mają doniosłe państwowe znaczenie.

(Rozp. Min. P. i Tel. Nr. 18022/867/VIII z 27 maja 1920 r.).

132.

**Opłata telegramów
prztelegrafiowanych
z przewodów wojsko-
wych na przewody
państwowe**

Stosownie do zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 22 maja b. r. Nr. ^{92/R. K.} IV Szt. depesze przejęte z przewodów wojskowych do prztelegrafiowania na przewody państwowe należy traktować jako depesze przyjęte od nadawców tego D. O. G., w obrębie którego znajduje się przyjmujący do prztelegrafiowania Urząd Telegrafu państwowego. Rachunki na depesze tego rodzaju będą opłacały w myśl umowy zawartej między Ministerstwem Spraw Wojskowych a Ministerstwem Poczty i Telegrafów, Intendentury odnośnych D.O.G.

Niniejsze zarządzenie nie dotyczy telegramów nadawanych z urzędów Wojskowych na Ziemach Wschodnich, jak również telegramów z frontu.

(Rozp. M. P. i T. Nr. 18363/858/IX z d. 4 czerwca 1920 r.).

133.

**Podwyższenie kwoty
pobrania do 2000 ma-
rek**

Rozporządzeniem z dnia 29 marca 1920 r. Nr. 9645/757/IV art. 3 (Dz. urz. M. P. i T. Nr. 7 ex 1920) podwyższono kwotę dopuszczalną do przesłania jednym przekazem pocztowym, z 1000 mk. na 2000 mk.

Wobec tego podwyższa się również kwoty pobrań pocztowych do wysokości 2000 mk.

Stosownie do tego należy sprostować „Tymczasową instrukcję obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych”, § 2, punkt 1, przyczem słowa „albo 1000 koron” należy skreślić — następnie „Tymczasową instrukcję pocztową o przesyłkach pocztowych za pobraniem”, art. 1., punkt 1. (Dz. urz. M. P. i T. Nr. 12 ex 1919).

(Rozp. M. P. i T. Nr. 17584/1283/III z dn. 26 maja 1920 r.).

134.

Zmiany w ekwiwalentach taks międzynarodowych.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 1 z 1920 r. strona 4, tytuł „Zmiany w ekwiwalentach taks międzynarodowych niektórych krajów” należy uskutecznić następujące poprawki, a mianowicie:

a) w rubryce „Polska“

w kolumnie	4	wpisać	100	skreślić	50
„	5	„	60	„	30
„	6	„	40	„	20
„	7	„	20	„	10
„	8	„	40	„	20
„	9	„	100	„	50
„	10	„	100	„	50
„	11	„	100	„	50

b) w rubryce „Austria“

w kolumnie	4	wpisać	200	skreślić	100
„	5	„	120	„	60
„	6	„	80	„	40
„	7	„	40	„	20
„	8	„	80	„	40
„	9	„	200	„	100
„	10	„	200	„	100
„	11	„	200	„	100

c) w rubryce „Niemcy“

w kolumnie	4	wpisać	80	skreślić	30
„	5	„	60	„	20

w kolumnie	6	wpisać	40	skreślić	15
„	7	„	20	„	5
„	8	„	40	„	20
„	9	„	80	„	30
„	10	„	80	„	30
„	11	„	80	„	30

w kolumnie 12 wpisać „w b. dzielnicy pruskiej obowiązuje wewnętrzna taryfa niemiecka“.

d) w nowej rubryce poniżej rubryki „Włochy“

w kolumnie	1	wpisać	:	Łotwa
„	2	„	:	kopiejki
„	3	„		20
„	4	„		100
„	5	„		60
„	6	„		40
„	7	„		20
„	8	„		40
„	9	„		100
„	10	„		100
„	11	„		100

(Rozp. M. P. i Tel. Nr. 12611/1056/IV z dnia 4 czerwca 1920 r.).

W Y K A Z

urzędów pocztowych, na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

NAZWA URZĘDU	NAZWA URZĘDU	NAZWA URZĘDU
Altmünsterberg	Danzig-Gdańsk	Gottswalde
Bodenwinkel	Einlage	Grosslesewitz
Bölkau	Fischerbabke	Grosslichtenau
Bohnsack	Fürstenau	Grossmausdorf
Brunau	Gemlitz	Grossplehnendorf

NAZWA URZĘDU	NAZWA URZĘDU	NAZWA URZĘDU
Grosstrampken	Neukirch	Simonsdorf
Grosszünder	Neumünsterberg	Sobbowitz
Güttland	Neuteich	Stangenwalde
Hohenstein	Nickelswalde	Steen
Jungfer	Ohra	Straschin-Prangschin
Käsemark	Oliva-Glettkau	Strippau
Kahlbude	Oliva	Stutthof
Kladau	Osterwick	Tiegenhagen
Kleinmontau	Palschau	Tiegenhof
Kriefkohl	Pasewark	Tiegenort
Kunzendorf	Pieckel	Trutenau
Ladekopp	Praust	Wernersdorf
Lamenstein	Pröbbernau	Wesslinken
Langenau	Rambeltsch	Wotzlaff
Löblau	Schiewenhorst	Zeyer
Marienau	Schönbaum	Zoppot
Mariensee	Schöneberg	
Meisterswalde	Schwintsch-Hinterfeld	

(Rozp. M. P. i Tel. Nr. 17207/1212/II z 28 maja 1920 r.).

Wiadomości osobowe.

Janina Pałkańska urzędniczka M. P. i Tel. zwolniona na własną prośbę ze służby w Ministerstwie P. i T. z dniem 31 maja 1920 r.
Nr. 3362 pr. z 30/5 1920 r.).

Konkursy.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego wzgl. agencji poczt. w Cieplicach III/4. — (Małopolska).

Termin do wnoszenia podań: trzy tygodnie, który liczyć się będzie od ogłoszenia konkursu w ministerjalnym dzienniku urzędowym.

S k ł a d k i.

Pracownicy urzędu pocztowo-telegraficznego w Pińsku, złożyli na Skarb Narodowy Rzeczypospolitej Polskiej:

1.	Mieczysław Knobelsdorf	100	mk.	N.B. 4 (Cztery) marki potrąco- no na opłatę przesyłki.
2.	Bolesław Rubczewski	100	"	
3.	Tomaszewski Aleksy	50	"	
4.	Komarowski Michał	100	"	
5.	Gołub Eugenjusz	50	"	
6.	Filimon Komar	50	"	
7.	Aleksy Żaluzny	50	"	
8.	Borejko	25	"	
9.	Grzegorz Dubieniecki	100	"	
10.	Małyszczicki T.	25	"	
11.	A. Kapusticz	25	"	
12.	G. Małyszczicki	25	"	
13.	P. Zabłocki	25	"	
14.	P. Stankiewicz	25	"	
15.	A. Junkiewicz	25	"	
Razem		775	mk.	

O G Ł O S Z E N I A.

Urząd pocztowy 1/3 powiat sanocki między Krosnem a Zagórzem, do zamiany. Wiadomość: Wojciechowski Radłów Małopolska.

**Okaż czynem, żeś dobrym Po-
lakiem— Kupuj pożyczkę odro-
dzenia, namawiaj drugich, aby
to samo czynili.**

**Każdy pocztowiec agituje
pod następującem hasłem:**

**„Żołnierz krew przelewa
na froncie bolszewickim
w obronie Polski; Ty krwi
nie przelewasz, więc kup**

Polską Pożyczkę Państwową

**ulokujesz dobrze gotówkę,
a przyczynisz się dla dobra
Ojczyzny“.**